

เขาเอาเงินของผมไปไว้ที่ไหน ?

วันก่อนผมเจอกับพิภพ เพื่อนเก่าสมัยเรียนมัธยม ตอนนี้พิภพเป็น
ผู้บริหารตำแหน่งใหญ่โต เดินไปไหนมาไหนในอาณาจักรธุรกิจ
ของตัวเองที่ใครๆ ก็เรียกว่า ‘ท่าน’

ท่านพิภพพบกับผมว่า “เดี๋ยวนี้เปิดโทรศัพท์เห็นตัวเลขดัชนี ราคาหุ้น
ตัวสีเขียว สีแดง วิ่งกันไม่หยุดตั้งแต่เช้ายันเย็น เวลาดูหนัง ดูละคร หรือดูข่าว รู้สึก
เกะกะ พานเอาหูตาดูไปด้วย พอมาอ่านหนังสือพิมพ์ ไม่ว่าจะหยิบฉบับไหน ก็เห็น
รายงานข้อมูล ราคาหุ้น ดัชนีหุ้น ตามมาให้ดูกันอีก” ท่านพิภพถามเชิงปนกับผมว่า
“มีคนเล่นหุ้นแค่หยิบมือ แต่ทำไมไปไหนมาไหนถึงได้เห็นแต่หุ้น หุ้น หุ้น เต็มไปหมด”

ผมถามท่านพิภพกลับไปว่า “ทุกวันนี้พอสิ้นเดือน บริษัทเขาหักเงินเดือนท่าน
ไปเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือเปล่าละ”

ท่านก็พยักหน้าอย่างไม่ลังเล ซ้ำยังเสริมอีกว่า “ดีนะ เป็นการสร้างวินัย
ในการออมที่ดีวิธีหนึ่ง แต่ที่สำคัญกว่าการสร้างวินัยที่ทำให้ผมและพนักงานของบริษัท
ทุกคนชอบในเรื่องของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ก็ตรงที่มีเงินของบริษัทสมทบเข้า
ไปให้ด้วย”

ท่านพิภพยังหยอกต่อว่า “นอกจากทางบริษัทจะหักเงินเข้ากองทุนสำรองเลี้ยง
ชีพแล้ว บริษัทยังหักเงินเดือนเข้ากองทุนประกันสังคมอีกด้วย เวลาดูสลิปเงินเดือน
บางครั้งก็สงสัยอยู่เหมือนกันว่า เขาเอาเงินผมไปไว้ที่ไหน?” ท่านพิภพอดถามต่อไม่ได้
แม้ว่าคำถามแรกเรื่องตัววิ่งบนหน้าจอทีวี จะยังไม่ได้รับคำตอบ

ท่านพิภพคงไม่รู้ตัวว่าตั้งแต่เข้าตึ้นขึ้นมาจนถึงเวลาที่เขียนคุยกับผมขณะนี้
ท่านได้ใช้สินค้าและบริการมากมายที่ผลิตจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
ซึ่งปัจจุบันมีกว่า 500 บริษัท ถ้าท่านพิภพได้อ่านฉลากข้างกล่องผลิตภัณฑ์ที่ใช้ประจำ
แห่งหน้าดูป้ายธนาคารที่ท่านเพิ่งเข้าไปโอนเงิน พลิกดูหลังปกรายการอาหารของร้าน
อาหารที่รับประทานตอนมื้อเที่ยง รวมทั้งดูประวัติของบริษัทเจ้าของโครงการบ้าน
จัดสรรหลังงามที่เพิ่งซื้อให้ลูกชายเป็นของขวัญวันแต่งงาน ล้วนแล้วแต่มีชื่อของบริษัท
จดทะเบียนเป็นผู้ผลิต ผู้ให้บริการ หรือผู้สร้าง แทบทั้งสิ้น คำว่า ‘บริษัท...จำกัด
(มหาชน)’ เป็นเครื่องหมายหนึ่งที่บอกให้เราทราบว่าบริษัทเหล่านั้นส่วนใหญ่เป็นบริษัท
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ในสมัยนี้เวลาที่บริษัทต้องการใช้เงินเพื่อขยายธุรกิจ พวกเขามีช่องทาง
หาแหล่งเงินที่ไม่จำเป็นต้องไปกู้ยืมจากธนาคารเท่านั้น พวกเขายังมี ‘ตลาดทุน’
เป็นแหล่งเงินอีกแหล่งหนึ่ง โดยการเสนอขายหุ้นหรือหุ้นกู้ รวมถึงตราสารทางการเงิน
ประเภทอื่นๆ ให้กับประชาชนทั่วไปในวงกว้าง เพียงขออนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือ ก.ล.ต. ก่อน และเมื่อขายหุ้น
หรือหุ้นกู้ หรือตราสารทางการเงินได้แล้ว พวกเขาก็สามารถนำเงินที่ได้มาใช้ขยาย
ธุรกิจต่อไป ส่วนผู้ที่ซื้อหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ที่เราเรียกว่า
‘นักลงทุน’ ก็จะรอผลกำไรจากการประกอบธุรกิจของบริษัทที่เปิดขายหุ้นและตราสาร
และรับคืนในรูปแบบของ ‘เงินปันผล’ หรือถ้าไม่อยากรอเงินปันผล นักลงทุนอาจตัดสินใจ
ขายหุ้นเพื่อทำกำไรได้เช่นกัน

“ท่านพิภพคิดว่าใครบ้างล่ะที่เป็นนักลงทุน?” ผมถามกลับพิภพบ้าง พิภพ
ตอบแทบจะทันทีว่า “ก็พวกเสี่ย เศรษฐีทั้งหลายไง คนมีเงินเยอะเท่านั้นแหละถึงจะ
ซื้อหุ้นได้” ส่วนตัวเขาเองแม้จะเข้าข่ายคนมีสตางค์แต่ก็ขอไม่เป็นนักลงทุน เขาบอกว่า
‘เล่นหุ้นมีแต่เสีย กับเสีย!!!’

“ท่านพิภพเข้าใจถูกเพียงส่วนเดียวครับ ความจริงท่านไม่รู้ตัวว่าตัวท่านเอง
ก็กำลังเป็นนักลงทุน ศรีภรรยาของท่านพิภพที่รับราชการอยู่ก็เป็นนักลงทุน ลูกชาย
ของท่านพิภพที่เมื่อวานมาคุยกับพ่อเรื่องกองทุนรวมจนทำเอาพ่อผีนก็เป็นนักลงทุน”
เจอคำตอบแบบนี้ท่านพิภพถึงกับทำหน้าง

ผมรีบแสดงใจก่อนเพื่อนจะหาว่าผมตอบบวมใจเสีย
เหลือเกิน คำตอบของผมก็เป็นคำตอบที่พิภพถามผมว่า
“เขาเอาเงินผมไปไว้ที่ไหน?” นั่นเอง เพราะไม่ว่ากองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพ กองทุนรวม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
และกองทุนประกันสังคม ต่างก็นำเงินที่เก็บจากสมาชิก
มากบ้าง น้อยบ้าง ไปลงทุนในหุ้นหรือตราสารอื่นๆ ที่ออกโดย
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และรอรับผลตอบแทน
ในฐานะนักลงทุน

เพราะฉะนั้น จากตัวเลขหรือความรู้สึกที่เราคิดว่ามี
นักลงทุนในตลาดหุ้นเพียงไม่กี่หมื่นก็พันคนนั้น จริงๆ แล้วถ้า
นับจำนวนประชาชน ‘นักลงทุนทางอ้อม’ หรือพวกเราเราที่อยู่
เบื้องหลังกองทุนประเภทต่างๆ เหล่านี้ นับได้เป็นล้านๆ คน
นะครับ ท่านผู้อ่านเองก็น่าจะเป็นหนึ่งในกลุ่มนักลงทุนทางอ้อม
นี่เช่นเดียวกับท่านพิภพ จึงไม่ต้องแปลกใจที่ท่านจะได้พบเห็น
ข้อมูลเรื่องหุ้นและการลงทุนในตลาดทุนกระจายกันให้อ่อนอยู่
ตามสื่อต่างๆ พวกเขาต้องการให้พวกเรารับรู้ครับ และพวกเรา
ก็ควรให้ความสนใจตลาดทุน เพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ยังมีเรื่อง
ที่พวกเราจะต้องติดตามอีกมากมาย แล้วผมจะหาโอกาสมาเล่า
ให้ฟังในคราวต่อไปนะครับ

ประสงค์ วินัยแพทย์

รองเลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

Help Center 0-2263-6000